

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 20 mei 1998 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van artikel 107 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming", heeft op 9 juli 1998 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering beoogt artikel 107 van het Algemeen reglement voor de arbeidsbescherming - hierna "A.R.A.B." -, zoals die bepaling voor de Vlaamse Gemeenschap werd vervangen bij het besluit van 23 maart 1983, te wijzigen, wat de samenstelling van de erin bedoelde erkenningscommissie betreft.

Artikel 106, eerste lid, van het A.R.A.B., bepaalt, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, dat elke arbeidsgeneeskundige dienst (1) moet worden erkend door de Vlaamse minister belast met het gezondheidsbeleid, mits gunstig advies is verleend door de commissie, waarvan de samenstelling wordt geregeld in artikel 107 van het A.R.A.B.

2. Uit het tweede lid van de aanhef lijkt te moeten worden afgeleid dat de stellers van het ontwerp voor dit laatste een rechtsgrond menen te kunnen vinden in artikel 99 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

(1) Ingevolge de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk is niet langer sprake van "arbeidsgeneeskundige diensten", maar wel van interne of externe diensten voor preventie en bescherming op het werk, waarvan de arbeidsgeneeskundige diensten een onderdeel zijn, zonder dat zij evenwel nog die benaming dragen.

Dat artikel stelt dat de bepalingen van onder meer het A.R.A.B. en de uitvoeringsbesluiten van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen, van kracht blijven totdat zij uitdrukkelijk worden opgeheven of totdat hun geldigheidsdatum verstrijkt.

Het voornoemde wetsartikel kan enkel worden betrokken op de bepalingen van het A.R.A.B. en de uitvoeringsbesluiten van de wet van 10 juni 1952, waarvoor de federale overheid bevoegd is gebleven (1) en vermag als dusdanig geen rechtsgrond te bieden voor de ontworpen regeling. Trouwens, de wet van 4 augustus 1996 kan hoe dan ook niet worden geacht met één van haar andere bepalingen een deugdelijke rechtsgrond te kunnen geven aan de ontworpen regeling, daar op het tijdstip dat die wet is tot stand gekomen, de federale wetgever niet bevoegd meer was op het stuk van de erkenning van de arbeidsgeneeskundige diensten.

(1) De erkenning van arbeidsgeneeskundige diensten is een gemeenschapsaangelegenheid in de zin van artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Zulks werd bij herhaling verduidelijkt tijdens de parlementaire voorbereiding van de desbetreffende bijzondere wetsbepaling (zie o.m. Parl.St., Senaat, 1979-1980, nr. 434/2, 124-125; Parl.St., Kamer, 1979-1980, nr. 627/10, 52) en vindt bevestiging in artikel 40, § 3, laatste lid, van de wet van 4 augustus 1996, dat het heeft over "de afdelingen belast met het medisch toezicht op de werknemers ... (die) door de Gemeenschappen (kunnen) worden erkend".

3. In de plaats van aan artikel 99 van de wet van 4 augustus 1996, zou in de aanhef van het ontwerp als rechtsgrond kunnen worden gerefereerd aan artikel 1, § 2, van de voornoemde wet van 10 juni 1952 (1).

Het is weliswaar zo dat de laatstgenoemde wet bij artikel 98 van de wet van 4 augustus 1996 werd opgeheven, doch die opheffing moet worden geacht uitsluitend betrekking te hebben op de door de wet van 10 juni 1952 geregelde aangelegenheden die federaal zijn gebleven. Met name mag ervan worden uitgegaan dat de bepaling op grond waarvan de in artikel 107 van het A.R.A.B. bedoelde erkenningscommissie is ingesteld, zijnde artikel 1, § 2, niet is opgeheven, althans wat het aspect inzake de erkenning van de arbeidsgeneeskundige diensten betreft, aangezien die materie een gemeenschapsbevoegdheid is.

Kan derhalve als rechtsgrond voor de ontworpen regeling een beroep worden gedaan op artikel 1, § 2, van de wet van 10 juni 1952, dan spreekt het voor zich dat de rechtszekerheid ermee zou zijn gebaat indien mettertijd een meer expliciete decretale basis zou worden geschapen voor de voorliggende regeling, al was het maar om iedere speculatie

(1) Artikel 1, § 2, eerste lid, van de wet van 10 juni 1952 geeft aan de Koning de bevoegdheid alle maatregelen te nemen aangaande toezicht, controle en coördinatie van de gezondheidsdiensten, waarvan Hij de oprichting kan voorschrijven aan de ondernemingen, instellingen, diensten en inrichtingen bedoeld bij paragraaf 1 van dat artikel, teneinde zich zowel van hun werking als van hun doelmatigheid te vergewissen. Daartoe kan de Koning, onder meer, de bevoegdheden en de erkenningsvoorwaarden van de betrokken gezondheidsdiensten bepalen.

omtrent de deugdelijkheid van die rechtsgrond tegen te gaan.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Zowel het eerste lid van de aanhef, waarin wordt verwezen naar artikel 5, § 1, I, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, als het tweede lid, waarin wordt verwezen naar artikel 99 van de wet van 4 augustus 1996, moeten worden geschrapt. Geen van de voornoemde bepalingen strekt het ontwerp immers tot rechtsgrond.

De beide te schrappen leden moeten worden vervangen door een als volgt te redigeren lid :

"Gelet op de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen, zoals van toepassing voor de Vlaamse Gemeenschap, inzonderheid op artikel 1, § 2;".

2. Het ontwerp beoogt artikel 107 van het A.R.A.B. te wijzigen, zoals die bepaling op dit ogenblik gelding heeft voor de Vlaamse Gemeenschap, d.w.z. na de vervanging ervan bij het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1983.

.../...

Het is dan ook aangewezen op het einde van het derde lid van de aanhef - dat, gelet op de sub 1 gemaakte opmerking, het tweede lid dient te worden - te schrijven :

"..., inzonderheid op artikel 107, zoals vervangen voor de Vlaamse Gemeenschap bij het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1983;".

3. De verwijzing naar het advies van de Inspectie van Financiën moet worden opgenomen in het lid van de aanhef dat onmiddellijk volgt op de verwijzing naar het te wijzigen artikel 107 van het A.R.A.B.

4. Het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt - zoals gebruikelijk is wanneer om een advies wordt verzocht binnen een termijn "van ten hoogste één maand" - beter vervangen door de volgende twee leden :

"Gelet op de beraadslaging van de Vlaamse regering, op 3 maart 1998, betreffende de aanvraag om advies binnen een maand;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 9 juli 1998, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;".

.../...

5. Het zesde lid van de aanhef van het ontwerp, zoals dat voor advies is voorgelegd, en waarin een beroep wordt gedaan op de dringende noodzakelijkheid, moet worden geschrapt. Hetzelfde geldt voor de consideransen in de drie daarop volgende leden. Er is de Raad van State, afdeling wetgeving, immers geen wets- of decretale bepaling bekend die tot een formele motivering van de ontworpen regeling noopt. Evenmin zijn de betrokken consideransen van die aard dat zij een wezenlijke toelichting bevatten aangaande de draagwijdte van die regeling.

Artikel 1

1. In aansluiting op de opmerking die onder punt 2 van de bespreking van de aanhef is gemaakt, kan in de inleidende zin van artikel 1 worden volstaan met een verwijzing naar het wijzigend besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1983.

Voorts dient de redactie van artikel 1 vanuit legistiek oogpunt te worden aangepast.

Men schrijve derhalve :

"Artikel 1. In artikel 107 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, zoals vervangen voor de Vlaamse Gemeenschap bij het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1983, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

.../...

- 1° het eerste lid, 1°, wordt vervangen als volgt : (...);
- 2° het eerste lid, 7°, wordt vervangen als volgt : (...);
- 3° het derde lid wordt vervangen als volgt : (...)"

2. Naar het zeggen van de gemachtigde van de regering is het de bedoeling dat de voorzitter van de erkennings-commissie een persoon zou zijn die niet tot de administratie behoort en die ervaring heeft op het stuk van de gezondheidszorg. Deze benoemingscriteria moeten uiteraard in de ontworpen bepaling worden opgenomen.

3. In tegenstelling tot wat het geval is in het bestaande artikel 107, eerste lid, 7°, van het A.R.A.B., wordt in de bepaling onder artikel 1, 2°, van het ontwerp niet aangegeven door wie de betrokken ambtenaar wordt aangewezen. Door de gemachtigde van de regering werd in dat verband verduidelijkt dat de aanwijzing zal gebeuren door de directeur-generaal van de administratie voor de gezondheidszorg. Zulks dient met zoveel woorden in het ontworpen artikel 107, eerste lid, 7°, te worden vermeld.

Artikel 2

Tenzij er een specifieke reden zou bestaan waarom wordt afgeweken van de gebruikelijke termijn van inwerking-treding van besluiten, wordt artikel 2 beter uit het ontwerp weggelaten. De andere artikelen dienen dan uiteraard te worden vernummerd.

.../...

Wordt artikel 2 toch in het ontwerp behouden, dan dient te worden geschreven : "... treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	A. ALEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. E. VANHERCK, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

J. DE BRABANDERE